

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 24 november 2017
(OR. en)

2016/0148 (COD)

PE-CONS 41/17

CONSOM 275
MI 540
COMPET 526
TELECOM 181
JUSTCIV 172
DIGIT 176
IND 179
CODEC 1191

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) .../...**

av den

**om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar
för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 34, 2.2.2017, s. 100.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 november 2017 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004¹ föreskriver harmoniserade regler och förfaranden som underlättar samarbetet mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för gränsöverskridande konsumentskyddslagstiftning. I artikel 21a i förordning (EG) nr 2006/2004 föreskrivs en översyn av den förordningens effektivitet och dess operativa mekanismer. Efter en sådan översyn drog kommissionen slutsatsen att förordning (EG) nr 2006/2004 inte är tillräcklig för att det på ett effektivt sätt ska gå att hantera utmaningarna vad gäller tillsynen på den inre marknaden, inbegripet på den digitala inre marknaden.
- (2) I kommissionens meddelande av den 6 maj 2015 "En strategi för en inre digital marknad i Europa" identifierades behovet av att stärka konsumenternas förtroende genom en snabbare och mer enhetlig tillsyn av konsumentskyddsregler som en av prioriteringarna i den strategin. I kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015 "Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag" bekräftades på nytt att tillsynen av unionens konsumentskyddslagstiftning bör förstärkas ytterligare genom reformen av förordning (EG) nr 2006/2004.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") (EUT L 364, 9.12.2004, s. 1).

- (3) Den ineffektiva tillsynen vid gränsöverskridande överträdelser, bland annat överträdelser i den digitala miljön, gör att näringsidkare kan kringgå tillsyn genom att flytta inom unionen. Den leder även till en snedvridning av konkurrensen för laglydiga näringsidkare som är verksamma inom det egna landet eller i flera länder, online eller offline, vilket är till direkt skada för konsumenterna och undergräver deras förtroende för gränsöverskridande transaktioner och den inre marknaden. En ökad grad av harmonisering som inbegriper ett ändamålsenligt och effektivt samarbete mellan behöriga tillsynsmyndigheter är därför nödvändig för att upptäcka, utreda och beordra upphörande av eller förbud mot överträdelser som omfattas av denna förordning.
- (4) Genom förordning (EG) nr 2006/2004 inrättades ett nätverk av behöriga tillsynsmyndigheter i unionen. Det är nödvändigt att skapa en effektiv samordning mellan olika behöriga myndigheter som deltar i nätverket, liksom mellan andra myndigheter på medlemsstatsnivå. Den centrala kontaktpunktens samordnande roll bör anförtros en myndighet i varje medlemsstat. Den myndigheten bör ha tillräckliga befogenheter och nödvändiga resurser för att utföra denna viktiga uppgift. Varje medlemsstat uppmanas att utse en av de behöriga myndigheterna till central kontaktpunkt enligt den här förordningen.

- (5) Konsumenterna bör också skyddas mot överträdelser som omfattas av denna förordning som redan har upphört men vars skadliga verkningar kan fortsätta. De behöriga myndigheterna bör ha nödvändiga minimibefogenheter att utreda sådana överträdelser och beordra att de ska upphöra eller förbjuda dem för framtiden, för att förhindra att de upprepas, och därigenom säkerställa en hög konsumentskyddsnivå.
- (6) De behöriga myndigheterna bör ha en minimiuppsättning av utrednings- och tillsynsbefogenheter för att kunna tillämpa denna förordning, samarbeta med varandra på ett snabbare och effektivare sätt och avskräcka näringsidkare från att begå överträdelser som omfattas av denna förordning. Dessa befogenheter bör vara tillräckliga för att på ett verkkningsfullt sätt hantera utmaningarna vad gäller tillsynen inom e-handeln och den digitala miljön och hindra näringsidkare som inte följer reglerna från att utnyttja luckor i systemet för tillsyn genom att flytta till en medlemsstat vars behöriga myndigheter inte är rustade för att bekämpa olagliga metoder. Dessa befogenheter bör göra det möjligt för medlemsstaterna att säkerställa att nödvändig information och nödvändiga bevis kan utbytas på ett giltigt sätt mellan behöriga myndigheter för att uppnå en likvärdig nivå av effektiv tillsyn i alla medlemsstater.

- (7) Varje medlemsstat bör säkerställa att alla behöriga myndigheter inom dess jurisdiktion har alla de minimibefogenheter som krävs för att säkerställa att denna förordning tillämpas korrekt. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjlighet att besluta att inte överlåta alla befogenheter till varje behörig myndighet, förutsatt att var och en av dessa befogenheter, om så är nödvändigt, kan utövas effektivt när det gäller alla överträdelser som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna bör även i enlighet med denna förordning kunna besluta att överlåta vissa uppgifter till utsedda organ eller att ge behöriga myndigheter befogenhet att samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur ändamålsenliga de åtaganden som föreslås av en näringsidkare är när det gäller att få en överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra. Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att involvera utsedda organ i tillämpningen av denna förordning eller sörja för samråd med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur ändamålsenliga de föreslagna åtagandena är när det gäller att få en överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra.

- (8) De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inleda utredningar eller förfaranden på eget initiativ om de får kännedom om överträdelser som omfattas av denna förordning på annat sätt än genom klagomål från konsumenter.
- (9) De behöriga myndigheterna bör ha tillgång till alla relevanta handlingar, relevanta data och relevant information som har samband med föremålet för en utredning eller samordnade tillsynsåtgärder (*sweeps*) på en konsumentmarknad, i syfte att fastställa om en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen har ägt rum eller äger rum, och särskilt för att identifiera den ansvariga näringsidkaren, oberoende av vem som innehar ifrågavarande handlingar, data eller information och oavsett form eller format, lagringsmedium eller lagringsplats. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att direkt begära att tredje parter i den digitala värdekedjan tillhandahåller relevanta bevis, relevanta data och relevant information i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG¹ och i enlighet med lagstiftningen om skydd av personuppgifter.
- (10) De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att begära att en myndighet, ett offentligt organ eller en offentlig enhet i deras respektive medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person, inbegripet t.ex. betaltjänstleverantörer, internetleverantörer, teleoperatörer, domänregister och domänregistratorer samt värdtjänstleverantörer, tillhandahåller relevant information för att det ska kunna fastställas huruvida en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum eller äger rum.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (11) De behöriga myndigheterna bör kunna utföra nödvändiga inspektioner på plats och bör ha befogenhet att beträda lokaler, mark och transportmedel som den näringsidkare som berörs av inspektionen använder inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten.
- (12) De behöriga myndigheterna bör kunna begära att en företrädare för eller en medarbetare hos den näringsidkare som berörs av inspektionen redogör för sakförhållanden eller lämnar information, data eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen, och bör kunna protokollföra företrädarnas eller medarbetarnas svar.
- (13) De behöriga myndigheterna bör kunna kontrollera efterlevnaden av unionslagstiftning som skyddar konsumenters intressen och inhämta bevis för överträdelser som omfattas av denna förordning, däribland överträdelser som äger rum under eller efter inköp av varor eller tjänster. De behöriga myndigheterna bör därför ha befogenhet att köpa in varor eller tjänster genom testinköp, om nödvändigt, under dold identitet, för att upptäcka överträdelser som omfattas av denna förordning, såsom vägran att respektera konsumentens ångerrätt vid distansavtal samt att inhämta bevis. Denna befogenhet bör även inbegripa befogenheten att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa en produkt eller tjänst som har köpts in av den behöriga myndigheten för dessa ändamål. Befogenheten att köpa in varor eller tjänster genom testinköp kan inbegripa behöriga myndigheters befogenhet att säkerställa återbetalningar, förutsatt att dessa inte är oproportionella och även i övrigt är förenliga med unionsrätten och nationell rätt.

- (14) Särskilt i den digitala miljön bör de behöriga myndigheterna kunna stoppa överträdelser som omfattas av denna förordning snabbt och effektivt, i synnerhet om den näringsidkare som säljer varor eller tjänster döljer sin identitet eller flyttar inom unionen eller till ett tredjeland för att undgå tillsyn. I fall där det finns en risk för allvarlig skada för konsumenters kollektiva intressen bör de behöriga myndigheterna kunna vidta interimistiska åtgärder i enlighet med nationell rätt, bland annat avlägsna innehåll från ett onlinegränssnitt och beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt. Interimistiska åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt eller beordra att digitalt innehåll tas bort eller ändras i fall då det inte finns några andra verkningsfulla sätt att få en olaglig verksamhet att upphöra. Sådana åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.
- (15) För att uppfylla målet för denna förordning och framhålla betydelsen av näringsidkarens vilja att agera i enlighet med unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och att avhjälpa följderna av de överträdelser som omfattas av denna förordning, bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att komma överens med näringsidkare om åtaganden som innefattar olika åtgärder som en näringsidkare måste vidta i fråga om en överträdelse, och i synnerhet att upphöra med en överträdelse.

- (16) Sanktioner för överträdelser av konsumentlagstiftning utgör en viktig del av systemet för tillsyn eftersom de direkt påverkar den offentliga tillsynens avskräckande effekt. Eftersom nationella sanktionsordningar inte alltid förmår ta hänsyn till den gränsöverskridande dimensionen av en överträdelse bör behöriga myndigheter som en del av sina minimibefogenheter ha rätt att införa sanktioner för överträdelser som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att fastställa en ny sanktionsordning för överträdelser som omfattas av denna förordning. De bör i stället kräva att behöriga myndigheter tillämpar den gällande ordningen för motsvarande nationella överträdelse, när så är möjligt med hänsyn till den berörda överträdelsens faktiska omfattning och räckvidd. Mot bakgrund av kommissionens rapport om kontrollen av ändamålsenligheten i konsument- och marknadsföringslagstiftning kan det anses nödvändigt att höja nivån på sanktionerna för överträdelser av unionens konsumenträtt.

- (17) Konsumenterna bör ha rätt till gottgörelse för skada som orsakats av överträdelser som omfattas av denna förordning. De behöriga myndigheternas befogenhet att, beroende på det enskilda fallet, på näringsidkarens initiativ motta ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för de konsumenter som berörts av en påstådd överträdelse som omfattas av denna förordning eller, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden från näringsidkaren om att erbjuda adekvata kompensatoriska åtgärder till förmån för de konsumenter som berörts av överträdelsen, bör bidra till att eliminera de negativa följder för konsumenter som en gränsöverskridande överträdelse orsakat. Dessa kompensatoriska åtgärder kan bland annat omfatta reparationer, utbyte, prisavdrag, uppsägning av avtal eller återbetalning motsvarande det pris som betalats för varan eller tjänsten, beroende på vad som är lämpligt, för att mildra de negativa följder som en överträdelse som omfattas av denna förordning haft för den berörda konsumenten, i överensstämmelse med kraven i unionsrätten. Detta bör inte påverka konsumentens rätt att på lämpligt sätt söka gottgörelse. I tillämpliga fall bör behöriga myndigheter på lämpligt sätt informera konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av en överträdelse som omfattas av denna förordning om hur man ansöker om kompensation enligt nationell rätt.
- (18) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpning av denna förordning bör vara proportionella och lämpliga i förhållande till arten och den övergripande faktiska eller potentiella skada som orsakats av överträdelsen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till samtliga fakta och omständigheter i fallet och bör välja de lämpligaste åtgärder som krävs för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning. Åtgärderna bör vara proportionella, effektiva och avskräckande.

- (19) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpning av denna förordning bör också överensstämma med annan unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principer inom ramen för de grundläggande rättigheterna. Det bör stå medlemsstaterna fritt att i nationell rätt, i enlighet med unionsrätten, fastställa villkor och begränsningar för befogenheternas utövande. Om det till exempel enligt nationell rätt krävs förhandsgodkännande från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten för att beträda fysiska och juridiska personers lokaler, bör befogenheten att beträda sådana lokaler utnyttjas först när förhandsgodkännande har erhållits.
- (20) Medlemsstaterna bör kunna välja om de behöriga myndigheterna ska utöva dessa befogenheter direkt inom ramen för sin egen myndighetsutövning, med bistånd av andra behöriga myndigheter eller andra myndigheter, genom att ge uppdrag åt utsedda organ eller genom ansökan till behöriga domstolar. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa befogenheter utövas ändamålsenligt och i rätt tid.
- (21) När de behöriga myndigheterna svarar på begäranden via mekanismen för ömsesidigt bistånd bör de, när så är lämpligt, också utnyttja andra befogenheter eller åtgärder som de tilldelats på nationell nivå, inbegripet att väcka åtal eller föra ärendet vidare till åtal. Det är av största vikt att domstolar och andra myndigheter, särskilt de som medverkar i straffrättsliga förfaranden, har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta med de behöriga myndigheterna ändamålsenligt och i rätt tid.

- (22) Mekanismen för ömsesidigt bistånd bör bli mer ändamålsenlig och effektiv. Begärd information bör lämnas inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning och nödvändiga utrednings- och tillsynsåtgärder bör vidtas med erforderlig skyndsamhet. De behöriga myndigheterna bör besvara begäranden om information och tillsynsåtgärder inom fastställda tidsramar, om inget annat överenskommits. Den behöriga myndighetens skyldigheter inom mekanismen för ömsesidigt bistånd bör förbli oförändrade, såvida det inte är sannolikt att man genom tillsynsinsatser och administrativa beslut som fattas på nationell nivå utanför mekanismen för det ömsesidiga biståndet skulle säkerställa att överträdelsen inom unionen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds. Administrativa beslut bör i detta avseende förstås som beslut som ger verkan åt de åtgärder som vidtas för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds. I dessa undantagsfall bör de behöriga myndigheterna ha rätt att avslå en begäran om tillsynsåtgärder som framställts inom mekanismen för ömsesidigt bistånd.
- (23) Kommissionen bör bättre kunna samordna och övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, utfärda riktlinjer, lämna rekommendationer och avge yttranden till medlemsstaterna när det uppstår problem. Kommissionen bör också bättre kunna ge de behöriga myndigheterna effektiv och snabb hjälp att lösa tvister om tolkningen av de behöriga myndigheternas skyldigheter på grundval av mekanismen för ömsesidigt bistånd.

- (24) Denna förordning bör föreskriva harmoniserade regler som fastställer förfaranden för samordning av utrednings- och tillsynsåtgärder rörande utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension. Samordnade insatser mot utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension bör säkerställa att de behöriga myndigheterna kan välja det lämpligaste och mest effektiva verktyget för att förhindra dessa överträdelser och, i förekommande fall, från de ansvariga näringsidkarna erhålla eller söka erhålla åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter.
- (25) De berörda behöriga myndigheterna bör, som en del av en samordnad insats, samordna sina utrednings- och tillsynsåtgärder i syfte att på ett effektivt sätt komma till rätta med den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och se till att den upphör eller förbjuds. I detta syfte bör alla nödvändiga bevis och all nödvändig information utbytas mellan de behöriga myndigheterna och nödvändigt bistånd bör tillhandahållas. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension bör på ett samordnat sätt vidta nödvändiga tillsynsåtgärder för att se till att den överträdelsen upphör eller förbjuds.

- (26) Varje behörig myndighet bör delta i en samordnad insats i den utsträckning som är tillräcklig i förhållande till omfattningen av de utrednings- och tillsynsåtgärder som en behörig myndighet är skyldig att vidta för att komma till rätta med den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension på ett verkningsfullt sätt. De behöriga myndigheter som berörs av denna överträdelse bör vara skyldiga att endast vidta de nödvändiga utrednings- och tillsynsåtgärder som krävs för att få fram alla nödvändiga bevis och all nödvändig information gällande den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Brist på tillgängliga resurser hos den behöriga myndighet som berörs av denna överträdelse bör dock inte betraktas som ett berättigat skäl att inte delta i en samordnad insats.
- (27) Den behöriga myndighet som berörs av den utbredda överträdelsen, eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, som deltar i en samordnad insats bör kunna genomföra nationella utrednings- och tillsynsåtgärder med avseende på en och samma överträdelse och en och samma näringsidkare. Samtidigt bör dock skyldigheten för den behöriga myndigheten att inom ramen för den samordnade insatsen samordna sina utrednings- och tillsynsåtgärder med andra behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen förbli oförändrad, såvida det inte är sannolikt att man genom tillsynsinsatser som vidtas och administrativa beslut som fattas på nationell nivå utanför ramarna för den samordnade insatsen skulle säkerställa att den utbredda överträdelsen med en unionsdimension snabbt och effektivt upphör eller förbjuds. Administrativa beslut bör i detta avseende förstås som beslut som ger verkan åt de åtgärder som vidtas för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. I dessa undantagsfall bör de behöriga myndigheterna ha rätt att avstå från att delta i den samordnade insatsen.

- (28) Vid skälig misstanke om en utbredd överträdelse bör de behöriga myndigheter som berörs av den överträdelsen inleda en samordnad insats. Alla relevanta aspekter av överträdelsen bör beaktas för att det ska kunna fastställas vilka behöriga myndigheter som är berörda av en utbredd överträdelse, i synnerhet var näringsidkaren är etablerad eller bosatt, var näringsidkarens tillgångar finns, var de konsumenter som har lidit skada av den påstådda överträdelsen finns samt var näringsidkarens försäljningsställen, t.ex. butiker och webbplatser, finns.

- (29) Kommissionen bör samarbeta närmare med medlemsstaterna för att förhindra att storskaliga överträdelser inträffar. Kommissionen bör därför underrätta de behöriga myndigheterna om varje misstanke om överträdelser som omfattas av denna förordning. Om kommissionen, t.ex. genom att övervaka de varningar som utfärdats av de behöriga myndigheterna, skäligen misstänker att det förekommer en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör den, genom de behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter som berörs av den påstådda överträdelser, underrätta medlemsstaterna samt ange skälen för en eventuell samordnad insats i underrättelsen. De berörda behöriga myndigheterna bör genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. De bör underrätta de övriga behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelser och kommissionen om resultaten av sina utredningar. Om de berörda behöriga myndigheterna drar slutsatsen att dessa utredningar visar att en överträdelse eventuellt pågår bör de inleda den samordnade insatsen genom att vidta de åtgärder som anges i denna förordning. En samordnad insats som avser en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör alltid samordnas av kommissionen. Om det är uppenbart att en medlemsstat berörs av överträdelser, bör den delta i en samordnad insats för att bidra till att samla in alla nödvändiga bevis och all nödvändig information rörande överträdelser och för att se till att överträdelser upphör eller förbjuds. Vad gäller tillsynsåtgärderna bör straffrättsliga och civilrättsliga förfaranden i medlemsstaterna inte påverkas av tillämpningen av denna förordning. Principen *ne bis in idem* bör respekteras. Om samma näringsidkare upprepar samma handling eller på nytt underlåter att handla, och detta utgör en överträdelse som omfattas av denna förordning som redan har hanterats genom tillsynsförfaranden som har lett till att den överträdelser upphört eller förbjudits, bör detta dock betraktas som en ny överträdelse, och de behöriga myndigheterna bör ta itu med den.

- (30) De berörda behöriga myndigheterna bör vidta nödvändiga utredningsåtgärder för att fastställa uppgifter om den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, i synnerhet näringsidkarens identitet, näringsidkarens handlande eller underlåtenhet samt följderna av överträdelsen. De behöriga myndigheterna bör vidta tillsynsåtgärder grundade på resultatet av utredningen. När så är lämpligt bör resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension anges i en gemensam ståndpunkt som de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen enats om. Den gemensamma ståndpunkten bör riktas till de näringsidkare som ansvarar för överträdelsen. Den gemensamma ståndpunkten bör inte utgöra ett bindande beslut av de behöriga myndigheterna. Den bör dock ge mottagaren möjlighet att höras om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten.
- (31) I samband med utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension bör näringsidkarnas rätt till försvar respekteras. Detta förutsätter i synnerhet att ge näringsidkaren rätt att bli hörd och att under förfarandet använda det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt. Det är också nödvändigt att säkerställa överensstämmelse med unionens lagstiftning om skydd av icke röjd know-how och företagsinformation.

- (32) De berörda behöriga myndigheterna bör inom sin jurisdiktion vidta de utrednings- och tillsynsåtgärder som krävs. Effekterna av utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension är emellertid inte begränsade till en enda medlemsstat. Därför krävs att de behöriga myndigheterna samarbetar för att ta itu med dessa överträdelser och se till att de upphör eller förbjuds.
- (33) De behöriga myndigheterna och kommissionen bör till stöd för ett effektivt upptäckande av överträdelser som omfattas av denna förordning utbyta information genom att utfärda varningar om det finns en skälig misstanke om sådana överträdelser. Kommissionen bör samordna informationsutbytets funktion.
- (34) Konsumentorganisationer spelar en mycket viktig roll när det gäller att informera konsumenter om deras rättigheter, utbilda dem och skydda deras intressen, inbegripet genom tvistlösning. Konsumenter bör uppmuntras att samarbeta med de behöriga myndigheterna för att stärka tillämpningen av denna förordning.
- (35) Konsumentorganisationer och, i lämpliga fall, näringsidkarorganisationer bör kunna underrätta de behöriga myndigheterna om misstänkta överträdelser som omfattas av denna förordning och till dem lämna över information som behövs för att upptäcka, utreda och förhindra överträdelser, ge utlåtanden om utredningar eller överträdelser och underrätta de behöriga myndigheterna om missbruk av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

- (36) För att säkerställa att denna förordning genomförs på ett korrekt sätt bör medlemsstaterna ge utsedda organ, europeiska konsumentcentrum, konsumentorganisationer och, i lämpliga fall, näringsidkarorganisationer som har nödvändig sakkunskap, befogenhet att utfärda externa varningar till de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelser som omfattas av denna förordning och att tillhandahålla de nödvändiga uppgifter de har tillgång till. Medlemsstater kan ha relevanta skäl för att inte ge sådana enheter befogenhet att vidta dessa åtgärder. Om en medlemsstat i detta sammanhang beslutar att inte ge en av dessa enheter befogenhet att utfärda externa varningar bör den tillhandahålla en förklaring med motiverade skäl.
- (37) Samordnade tillsynsåtgärder på konsumentmarknaderna är en annan form av samordning av tillsynen som har visat sig vara ett effektivt vapen mot överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och bör bibehållas och förstärkas i framtiden inom både online- och offlinesektorerna. Samordnade tillsynsåtgärder bör särskilt genomföras i fall då marknadstendenser, konsumentklagomål eller andra indikationer tyder på att överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen kan ha ägt rum eller äger rum.
- (38) Data om konsumentklagomål kan hjälpa beslutsfattare på unionsnivå och nationell nivå att bedöma hur konsumentmarknaderna fungerar och att upptäcka överträdelser. Utbytet av sådana data på unionsnivå bör främjas.

- (39) Det är av väsentlig betydelse att medlemsstaterna, i den utsträckning som är nödvändig för att bidra till att uppfylla målen i denna förordning, informerar varandra och kommissionen om sina verksamheter för att skydda konsumenternas intressen, inbegripet om sitt stöd till verksamhet som bedrivs av konsumentrepresentanter och av organ som ansvarar för lösning av konsumenttvister utanför domstol och sitt stöd till konsumenters möjligheter till rättslig prövning. Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen inom de ovannämnda områdena kunna genomföra gemensamma verksamheter vad gäller utbyte av information om konsumentpolitik.
- (40) Utmaningarna vad gäller tillsyn sträcker sig utanför unionens gränser, och unionskonsumenternas intressen måste skyddas från oseriösa näringsidkare som är baserade i tredjeländer. Därför bör man förhandla fram internationella avtal med tredjeländer om ömsesidigt bistånd vid tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Dessa internationella avtal bör inbegripa de frågor som omfattas av denna förordning och bör förhandlas på unionsnivå för att säkerställa starkast möjliga skydd för konsumenter i unionen liksom ett smidigt samarbete med tredjeländer.
- (41) Den information som de behöriga myndigheterna utbyter bör skyddas av strikta regler om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i syfte att säkerställa att utredningarna inte äventyras och att näringsidkares rykte inte skadas på felaktiga grunder. De behöriga myndigheterna bör besluta att lämna ut sådan information endast när det är lämpligt och nödvändigt, i enlighet med proportionalitetsprincipen och med beaktande av allmänintresset, inbegripet allmän säkerhet, konsumentskydd, folkhälsa och miljöskydd eller ett korrekt genomförande av brottsutredningar, och ske efter en bedömning i det enskilda fallet.

- (42) I syfte att öka samarbetsnätverkets öppenhet och medvetenheten bland konsumenter och allmänheten i stort bör kommissionen vartannat år utarbeta och offentliggöra en översikt över information, statistik och utvecklingstendenser på området för tillsyn av konsumentlagstiftning som samlats in inom ramen för det samarbete som föreskrivs i denna förordning.
- (43) Utbredda överträdelser bör åtgärdas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Ett system med ett utbyte av tillsynsprioriteringar vart annat år bör inrättas i detta syfte.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att fastställa de praktiska och operativa arrangemangen för den elektroniska databasens funktionssätt. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (45) Denna förordning påverkar inte sektorsspecifika unionsregler om samarbete mellan sektoriella tillsynsmyndigheter eller tillämpliga sektorspecifika unionsregler om kompensation till konsumenter för skada till följd av överträdelser av dessa regler. Denna förordning påverkar inte heller andra samarbetssystem och samarbetsnätverk som föreskrivs i sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning främjar samarbete och samordning mellan nätverket för konsumentskydd och de nätverk av tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning påverkar inte tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelser om civil- och straffrättsligt samarbete.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (46) Denna förordning påverkar inte rätten att ansöka om individuell eller kollektiv kompensation i enlighet med nationell rätt, och innehåller inga bestämmelser om indrivning av sådana fordringar.
- (47) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679² och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680³ bör vara tillämpliga inom ramen för den här förordningen.
- (48) Denna förordning påverkar inte tillämpliga unionsregler om befogenheter för de nationella tillsynsorgan som inrättas genom sektorsspecifik unionslagstiftning. När så är lämpligt och möjligt bör dessa organ använda sig av de befogenheter som är tillgängliga för dem enligt unionsrätten eller nationell rätt för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds, samt för att bistå de behöriga myndigheterna i detta arbete.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

(49) Denna förordning påverkar inte de behöriga myndigheternas och Europeiska bankmyndighetens roller och befogenheter när det gäller skyddet av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen i fråga om betalkonton och kreditavtal som avser bostadsfastighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU².

(50) Med hänsyn till de befintliga samarbetsmekanismerna enligt direktiv 2014/17/EU och direktiv 2014/92/EU, bör mekanismen för ömsesidigt bistånd inte tillämpas på överträdelser inom unionen av dessa direktiv.

(51) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av rådets förordning nr 1³.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

³ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

- (52) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och som återfinns i medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer, inbegripet de som rör yttrandefriheten och mediernas frihet och mångfald. När de behöriga myndigheterna utövar minimibefogenheter enligt denna förordning bör de göra en lämplig avvägning mellan de intressen som skyddas av de grundläggande rättigheterna, såsom en hög konsumentskyddsnivå, näringsfrihet och informationsfrihet.
- (53) Eftersom målet för denna förordning, nämligen samarbete mellan nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning genom att agera på egen hand, utan snarare, på grund av åtgärdens territoriella tillämpningsområde och de personer som omfattas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (54) Förordning (EG) nr 2006/2004 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka behöriga myndigheter i medlemsstaterna, som utsetts till ansvariga för tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen ska samarbeta och samordna åtgärder med varandra och med kommissionen i syfte att utöva tillsyn av denna lagstiftning och säkerställa att den inre marknaden fungerar smidigt, och i syfte att förbättra skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension, även om dessa överträdelser har upphört innan tillsyn inleds eller slutförs.
2. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionsregler om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig rätt.
3. Denna förordning påverkar inte tillämpningen i medlemsstaterna av åtgärder i samband med civilrättsligt och straffrättsligt samarbete, särskilt det europeiska rättsliga nätverkets verksamhet.

4. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas fullgörande av eventuella ytterligare skyldigheter på området för ömsesidigt bistånd för skydd av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen, inbegripet i straffrättsliga ärenden, som härstammar från andra rättsakter, däribland bilaterala eller multilaterala avtal.
5. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG¹.
6. Denna förordning påverkar inte möjligheten att genomföra ytterligare offentliga eller privata tillsynsinsatser inom ramen för nationell rätt.
7. Denna förordning påverkar inte relevant unionsrätt som är tillämplig på skyddet för enskilda vid behandling av personuppgifter.
8. Denna förordning påverkar inte nationell rätt som är tillämplig på kompensation till konsumenter för skada som orsakats av överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
9. Denna förordning påverkar inte de behöriga myndigheternas rätt att genomföra utrednings- och tillsynsinsatser riktade mot fler än en näringsidkare för liknande överträdelser som omfattas av denna förordning.
10. Kapitel III i denna förordning tillämpas inte på överträdelser inom unionen enligt direktiv 2014/17/EU och 2014/92/EU.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen*: de förordningar och direktiv, såsom de införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, vilka förtecknas i bilagan till denna förordning.
2. *överträdelse inom unionen*: varje handlande eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i en annan medlemsstat än den där
 - a) handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum,
 - b) den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller
 - c) bevis eller näringsidkarens tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten finns.
3. *utbredd överträdelse*:
 - a) varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i minst två andra medlemsstater än den där
 - i) handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum,

- ii) den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller
 - iii) bevis eller näringsidkarens tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten finns, eller
 - b) varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenternas kollektiva intressen och som uppvisar gemensamma drag, till exempel genom att innebära bruk av samma olagliga metoder eller åsidosättande av samma intresse och som begås av samma näringsidkare och begås samtidigt i minst tre medlemsstater.
4. *utbredd överträdelse med en unionsdimension*: en utbredd överträdelse som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenternas kollektiva intressen i minst två tredjedelar av de medlemsstater som tillsammans representerar minst två tredjedelar av unionens befolkning.
5. *överträdelser som omfattas av denna förordning*: överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension.
6. *behörig myndighet*: en myndighet etablerad på nationell, regional eller lokal nivå som av en medlemsstat utsetts som ansvarig för tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
7. *central kontaktpunkt*: den myndighet som utsetts av en medlemsstat som ansvarig för samordning av tillämpningen av denna förordning inom den medlemsstaten.

8. *utsett organ*: ett organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen upphör eller förbjuds, och som utsetts av en medlemsstat och som av en behörig myndighet har fått i uppdrag att samla in nödvändig information och vidta de nödvändiga tillsynsåtgärder som står det organet till buds enligt nationell rätt i syfte att på den behöriga myndighetens vägnar se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.
9. *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet som framställer en begäran om ömsesidigt bistånd.
10. *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd.
11. *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, antingen offentligägd eller privatägd, som handlar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten, samt varje person som handlar i dennes namn eller på dennes vägnar.
12. *konsument*: en fysisk person som handlar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
13. *klagomål från konsumenter*: ett väl underbyggt påstående om att en näringsidkare har gjort sig skyldig till, gör sig skyldig till eller sannolikt kommer att göra sig skyldig till, en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
14. *skada på konsumenters kollektiva intressen*: faktisk eller potentiell skada på intressena för ett antal konsumenter som berörs av överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension.

15. *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats eller en applikation, som administreras av en näringsidkare eller för dennas räkning och som tjänar till att ge konsumenterna tillgång till näringsidkarens varor eller tjänster.
16. *samordnad tillsynsåtgärd*: samordnade undersökningar av konsumentmarknaderna genom samtidiga samordnade kontrollåtgärder för att kontrollera efterlevnad, eller upptäcka överträdelser, av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

Artikel 4

Underrättelse om preskriptionstider

Varje central kontaktpunkt ska underrätta kommissionen om de preskriptionstider som existerar i dess egen medlemsstat och som tillämpas på tillsynsåtgärder som avses i artikel 9.4. Kommissionen ska sammanfatta de anmälda preskriptionstiderna och göra denna sammanfattning tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

KAPITEL II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH DERAS BEFOGENHETER

Artikel 5

Behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter och den centrala kontaktpunkt som har ansvaret för tillämpningen av denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning på eget initiativ som om de agerade för konsumenter i sin egen medlemsstat och för sin egen räkning.
3. Den centrala kontaktpunkten ska inom varje medlemsstat ansvara för samordning av de utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna, andra myndigheter som avses i artikel 6, och, i tillämpliga fall, utsedda organ, avseende överträdelser som omfattas av denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter har nödvändiga resurser för att tillämpa denna förordning, inbegripet tillräckliga ekonomiska och andra resurser, sakkunskap, förfaranden och andra arrangemang.
5. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet på sitt territorium, ska medlemsstaten säkerställa att de behöriga myndigheternas respektive uppdrag är tydligt definierade och att de samarbetar nära för att fullgöra sina uppdrag på ett effektivt sätt.

Artikel 6

Samarbete för tillämpning av denna förordning inom medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat ska för en korrekt tillämpning av denna förordning säkerställa att dess behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ samarbetar effektivt med varandra.
2. Andra myndigheter som avses i punkt 1 ska, på begäran av en behörig myndighet, vidta alla nödvändiga åtgärder som är tillgängliga för dem enligt nationell rätt i syfte att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de andra myndigheter som avses i punkt 1 har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta effektivt med de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning. Dessa andra myndigheter ska regelbundet underrätta de behöriga myndigheterna om åtgärder som vidtagits med avseende på tillämpningen av denna förordning.

Artikel 7

De utsedda organens roll

1. I tillämpliga fall får en behörig myndighet (nedan kallad *den uppdragsgivande myndigheten*) i enlighet med nationell rätt ge ett utsett organ i uppdrag att samla in nödvändig information om en överträdelse som omfattas av denna förordning, eller vidta de nödvändiga tillsynsåtgärder som är tillgängliga enligt nationell rätt, för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Den uppdragsgivande myndigheten ska endast ge ett utsett organ ett uppdrag om både den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten, eller alla berörda behöriga myndigheter, efter att ha hört den ansökande myndigheten eller de andra behöriga myndigheter som omfattas av denna förordning, är eniga om att det utsedda organet sannolikt kommer att erhålla den nödvändiga informationen eller se till att överträdelsen upphör eller förbjuds på ett minst lika effektivt och ändamålsenligt sätt som den uppdragsgivande myndigheten.
2. Om den ansökande myndigheten eller de andra behöriga myndigheter som berörs av en överträdelse som omfattas av denna förordning inte anser att villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska de utan dröjsmål skriftligen informera den uppdragsgivande myndigheten om detta och ange skälen till denna uppfattning. Om den uppdragsgivande myndigheten är av annan åsikt får den hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska avge ett yttrande.

3. Den uppdragsgivande myndighetens skyldighet att samla in den nödvändiga informationen eller vidta de nödvändiga tillsynsåtgärderna ska kvarstå om
 - a) det utsedda organet inte lyckas att utan dröjsmål erhålla den nödvändiga informationen eller se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds, eller
 - b) de behöriga myndigheter som berörs av en överträdelse som omfattas av denna förordning inte är eniga om att det utsedda organet får ges ett uppdrag i enlighet med punkt 1.
4. Den uppdragsgivande myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att information som omfattas av reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33 lämnas ut.

Artikel 8

Information och förteckningar

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål meddela kommissionen följande information och eventuella ändringar därav:
 - a) Identitet på och kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna, den centrala kontaktpunkten, de utsedda organen och de enheter som utfärdar externa varningar enligt artikel 27.1.
 - b) Information om de behöriga myndigheternas organisation, befogenheter och ansvarsområden.

2. Kommissionen ska på sin webbplats upprätta och uppdatera en allmänt tillgänglig förteckning över behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter samt utsedda organ och enheter som utfärdar externa varningar enligt artikel 27.1 eller 27.2.

Artikel 9

De behöriga myndigheternas minimibefogenheter

1. Varje behörig myndighet ska ha den minimiuppsättning utrednings- och tillsynsbefogenheter som fastställs i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning, och ska utöva dessa befogenheter i enlighet med artikel 10.
2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna besluta att inte tilldela varje behörig myndighet alla befogenheter, under förutsättning att var och en av dessa befogenheter, om så är nödvändigt, kan utövas effektivt, i enlighet med artikel 10 med avseende på de överträdelser som omfattas av denna förordning.
3. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande utredningsbefogenheter:
 - a) Befogenhet att få tillgång till alla relevanta handlingar, relevanta data eller relevant information med anknytning till en överträdelse som omfattas av denna förordning, oavsett form och format och oberoende av deras lagringsmedium eller lagringsplats.

- b) Befogenhet att begära att en myndighet, ett offentligt organ eller en offentlig enhet i deras medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person tillhandahåller relevant information, relevanta data eller relevanta handlingar, oavsett form eller format och oberoende av deras lagringsmedium eller lagringsplats, i syfte att fastställa huruvida en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum eller äger rum, och i syfte att kartlägga uppgifter om den överträdelsen, inbegripet spårning av finansiella flöden och dataflöden, fastställa identiteten på personer som är involverade i finansiella flöden och dataflöden samt fastställa bankkontouppgifter och uppgifter om ägande av webbplatser,
- c) Befogenhet att utföra nödvändiga inspektioner på plats, däribland få tillträde till lokaler, mark eller transportmedel som den näringsidkare som utreds utnyttjar för ändamål inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten, eller anmoda andra myndigheter att göra detta i syfte att undersöka, beslagta, kopiera eller utverka kopior av information, data eller handlingar, oberoende av lagringsmedium eller deras lagringsplats; befogenhet att beslagta information, data eller handlingar för den tidsperiod som krävs och i den omfattning som det är nödvändigt för inspektionen, befogenhet att begära att en företrädare för eller en medarbetare hos den näringsidkare som berörs av inspektionen redogör för sakförhållanden eller lämnar information, data eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen och protokollföra deras svar.
- d) Befogenhet att köpa in varor eller tjänster genom testinköp, om nödvändigt under dold identitet, för att upptäcka överträdelser som omfattas av denna förordning och bevis, inklusive befogenhet att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa varor eller tjänster.

4. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande tillsynsbefogenheter:
- a) Befogenhet att vidta interimistiska åtgärder för att undvika risk för allvarlig skada på konsumenternas kollektiva intressen.
 - b) Befogenhet att söka erhålla eller godkänna åtaganden från den näringsidkare som är ansvarig för den överträdelse som omfattas av denna förordning om att upphöra med överträdelsen.
 - c) Befogenhet att från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av den påstådda överträdelse som omfattas av denna förordning, eller från näringsidkaren, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden om åtgärder som erbjuder de konsumenter som berörts av överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.
 - d) I tillämpliga fall befogenhet att på lämpligt sätt informera konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av en överträdelse som omfattas av denna förordning om hur de kan ansöka om kompensation enligt nationell rätt.
 - e) Befogenhet att skriftligen förelägga näringsidkaren att upphöra med överträdelser som omfattas av denna förordning.
 - f) Befogenhet att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

- g) Om inga andra effektiva medel står till buds för att se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds och i syfte att förebygga risken för allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen:
- i) befogenhet att ta bort innehåll eller begränsa åtkomsten till ett onlinegränssnitt eller beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt,
 - ii) befogenhet att beordra en värdtjänstleverantör att ta bort eller förhindra eller begränsa åtkomst till ett onlinegränssnitt, eller
 - iii) befogenhet att när så är lämpligt beordra ett domänregister eller en domänregistrator att radera ett fullt kvalificerat domännamn och tillåta den berörda behöriga myndigheten att registrera detta,
- inbegripet genom att anmoda en tredje part eller en annan myndighet att genomföra dessa åtgärder.
- h) Befogenhet att besluta om sanktioner, till exempel böter eller viten för överträdelser som omfattas av denna förordning och för underlåtenhet att följa ett beslut, ett föreläggande, en interimistisk åtgärd, ett åtagande från näringsidkare eller någon annan åtgärd som har beslutats enligt denna förordning.

De sanktioner som avses i led h ska vara effektiva, proportionella och avskräckande i enlighet med kraven i unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Framför allt ska vederbörlig hänsyn tas till, beroende på vad som är lämpligt, arten, allvaret och varaktigheten av överträdelsen i fråga.

5. Befogenheten att besluta om sanktioner, till exempel böter eller viten, för överträdelser som omfattas av denna förordning gäller alla överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, om sanktioner föreskrivs i den relevanta unionsrättsakt som är förtecknad i bilagan. Detta påverkar inte nationella myndigheters befogenhet enligt nationell rätt att besluta om sanktioner, till exempel böter eller viten, om sanktioner inte föreskrivs i de unionsrättsakter som är förtecknade i bilagan.
6. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att på eget initiativ inleda utredningar eller förfaranden för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.
7. De behöriga myndigheterna får offentliggöra slutliga beslut, åtaganden från näringsidkare eller förelägganden i enlighet med denna förordning, inklusive identiteten hos den näringsidkare som är ansvarig för en överträdelse som omfattas av denna förordning.
8. Behöriga myndigheter får, i tillämpliga fall, samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ eller andra berörda personer om hur effektiva de föreslagna åtgärderna är när det gäller att få den överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra.

Artikel 10

Utövande av minimibefogenheter

1. De befogenheter som anges i artikel 9 ska utövas antingen
 - a) direkt av de behöriga myndigheterna inom ramen för sin egen myndighetsutövning,
 - b) när så är lämpligt med bistånd av andra behöriga myndigheter eller andra myndigheter,
 - c) i tillämpliga fall genom att ge uppdrag åt utsedda organ, eller
 - d) genom ansökan till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet, inbegripet, i lämpliga fall, genom överklagande, om ansökan om att fatta det nödvändiga beslutet avslås.
2. Genomförandet och utövandet av de befogenheter som anges i artikel 9 vid tillämpning av denna förordning ska vara proportionellt och förenligt med unionsrätt och nationell rätt, inklusive med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtas vid tillämpning av denna förordning ska vara lämpliga i förhållande till karaktären hos och den övergripande faktiska eller potentiella skadan av överträdelsen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

KAPITEL III

MEKANISMEN FÖR ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 11

Begäran om information

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, utan dröjsmål och i alla händelser inom 30 dagar, om inget annat har överenskommits, till den ansökande myndigheten lämna all relevant information som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen har ägt rum eller äger rum och för att se till att denna överträdelse upphör.
2. Den anmodade myndigheten ska inleda lämpliga och nödvändiga utredningar eller vidta annan nödvändig eller lämplig åtgärd för att inhämta den begärda informationen. Vid behov ska dessa utredningar genomföras med bistånd av andra myndigheter eller utsedda organ.
3. På begäran av den ansökande myndigheten får den anmodade myndigheten ge tjänstemän från den ansökande myndigheten tillstånd att åtfölja tjänstemännen från den anmodade myndigheten under utredningens gång.

Artikel 12

Begäran om tillsynsåtgärder

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, vidta alla nödvändiga och proportionella tillsynsåtgärder för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds genom att utöva de befogenheter som anges i artikel 9 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell rätt. Den anmodade myndigheten ska besluta vilka lämpliga tillsynsåtgärder som krävs för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds och ska vidta dessa utan dröjsmål och inte senare än sex månader efter det att begäran har mottagits, såvida den anmodade myndigheten inte anger specifika skäl till att förlänga den perioden. Om så är lämpligt ska den anmodade myndigheten förelägga den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen sanktioner, till exempel böter eller viten. Den anmodade myndigheten får från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder med avseende på konsumenter som berörts av den påstådda överträdelsen inom unionen, eller får från näringsidkaren, om så är lämpligt, söka erhålla åtaganden om att erbjuda de konsumenter som berörts av den överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.
2. Den anmodade myndigheten ska regelbundet informera den ansökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits samt om de åtgärder den avser att vidta. Den anmodade myndigheten ska använda den elektroniska databas som anges i artikel 35 för att utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten, de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtagits och verkan av dessa åtgärder på överträdelsen inom unionen, inbegripet följande:
 - a) Huruvida interimistiska åtgärder har vidtagits.

- b) Huruvida överträdelsen har upphört.
- c) Vilka åtgärder som har vidtagits och huruvida dessa åtgärder har genomförts.
- d) I vilken omfattning konsumenter som berörts av den påstådda överträdelsen har erbjudits kompensatoriska åtgärder.

Artikel 13

Förfarande för begäran om ömsesidigt bistånd

1. I en begäran om ömsesidigt bistånd ska den ansökande myndigheten lämna nödvändig information för att den anmodade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet sådana nödvändiga bevis som endast kan erhållas i den ansökande myndighetens medlemsstat.
2. Den ansökande myndigheten ska översända begäran om ömsesidigt bistånd till den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande myndighetens medlemsstat för kännedom. Den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat ska utan dröjsmål vidarebefordra begäran till berörd behörig myndighet.
3. En begäran om ömsesidigt bistånd och all kommunikation med anknytning till denna ska göras skriftligen med hjälp av standardformulär och skickas elektroniskt via den elektroniska databas som anges i artikel 35.
4. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk som ska användas för begäranden om ömsesidigt bistånd och för all kommunikation med anknytning till dessa.

5. Om en överenskommelse om vilka språk som ska användas inte kan nås ska en begäran om ömsesidigt bistånd översändas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den ansökande myndighetens medlemsstat och svaren lämnas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade myndighetens medlemsstat. I så fall ska varje behörig myndighet ansvara för nödvändiga översättningar av begärandena, svaren och andra handlingar som den mottar från en annan behörig myndighet.
6. Den anmodade myndigheten ska svara direkt både till den ansökande myndigheten och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande respektive den anmodade myndighetens medlemsstat.

Artikel 14

Vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd

1. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information enligt artikel 11 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Efter samråd med den ansökande myndigheten framgår det att den ansökande myndigheten inte behöver den begärda informationen för att fastställa huruvida en överträdelse inom unionen har ägt rum eller äger rum eller huruvida det föreligger skäligen misstanke om att den kan komma att äga rum.
 - b) Den ansökande myndigheten håller inte med om att informationen omfattas av reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33.

- c) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts mot samma näringsidkare med avseende på samma överträdelse inom unionen vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat.
2. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 om det efter samråd med den ansökande myndigheten framgår att ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
- a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts eller det finns en dom, en förlikning inför domstol eller ett domstolsföreläggande med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade myndighetens medlemsstat.
 - b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna har redan inletts eller ett administrativt beslut har redan fattats med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare i den anmodade myndighetens medlemsstat, i syfte att se till att överträdelsen inom unionen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds.
 - c) Den anmodade myndigheten konstaterar, efter att ha gjort lämpliga utredningar, att ingen överträdelse inom unionen har ägt rum.
 - d) Den anmodade myndigheten konstaterar att den ansökande myndigheten inte har lämnat nödvändig information enligt artikel 13.1.

- e) Den anmodade myndigheten har godtagit åtaganden som föreslagits av näringsidkaren om att upphöra med överträdelsen inom unionen inom en fastställd tidsfrist och tidsfristen har ännu inte löpt ut.

Den anmodade myndigheten ska dock tillmötesgå begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 om näringsidkaren inte inom tidsfristen fullgör godkända åtaganden som avses i första stycket led e.

3. Den anmodade myndigheten ska underrätta den ansökande myndigheten och kommissionen om en vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd och ange skälen till vägran.
4. Vid eventuell oenighet mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten får den ansökande myndigheten eller den anmodade myndigheten hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska avge ett yttrande. Om frågan inte hänskjutits till kommissionen, får kommissionen dock avge ett yttrande på eget initiativ. I syfte att avge det yttrandet får kommissionen begära in relevant information och relevanta handlingar som utbyts mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten.
5. Kommissionen ska övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar och att behöriga myndigheter följer förfarandena och att tidsfristerna för handläggning av begäranden om ömsesidigt bistånd efterlevs. Kommissionen ska ha tillgång till begärandena om ömsesidigt bistånd och till den information och de handlingar som utbyts mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten.
6. Kommissionen får vid behov utfärda riktlinjer och ge råd till medlemsstaterna för att säkerställa en ändamålsenlig och väl fungerande mekanism för ömsesidigt bistånd.

KAPITEL IV

SAMORDNADE UTREDNINGS- OCH TILLSYNSMEKANISMER AVSEENDE UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER OCH UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER MED EN UNIONSDIMENSION

Artikel 15

Beslutsförfarande mellan medlemsstaterna

I frågor som omfattas av detta kapitel ska de berörda behöriga myndigheterna besluta genom konsensus.

Artikel 16

Allmänna principer för samarbete

1. Vid skälig misstanke om att en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension äger rum ska behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen och kommissionen utan dröjsmål informera varandra och de centrala kontaktpunkter som berörs av överträdelsen genom att utfärda varningar i enlighet med artikel 26.
2. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska samordna de utrednings- och tillsynsåtgärder de vidtar för att ta itu med överträdelserna. De ska utbyta alla nödvändiga bevis och all nödvändig information och utan dröjsmål förse varandra och kommissionen med eventuellt nödvändigt bistånd.

3. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska säkerställa att alla nödvändiga bevis och all nödvändig information inhämtas samt att alla nödvändiga tillsynsåtgärder vidtas för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.
4. Denna förordning ska, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, inte påverka nationella utrednings- och tillsynsåtgärder utförda av berörda behöriga myndigheter med avseende på samma överträdelse av samma näringsidkare.
5. När så är lämpligt får de behöriga myndigheterna bjuda in kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade utredningar, tillsynsinsatser och andra åtgärder som omfattas av detta kapitel.

Artikel 17

Inledande av en samordnad insats och utseende av samordnare

1. Vid skälig misstanke om en utbredd överträdelse ska de behöriga myndigheter som berörs av denna överträdelse inleda en samordnad insats som ska baseras på en överenskommelse dem emellan. De centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen ska utan dröjsmål underrättas om inledandet av den samordnade insatsen.
2. De behöriga myndigheter som berörs av den misstänkta utbredda överträdelsen ska bland sig utse en behörig myndighet som berörs av den misstänkta utbredda överträdelsen till samordnare. Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om en samordnare ska kommissionen ta på sig rollen som samordnare.

3. Om kommissionen skäligen misstänker en utbredd överträdelse med en unionsdimension ska den utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheter och de centrala kontaktpunkter som berörs av den påstådda överträdelsen enligt artikel 26. I underrättelsen ska kommissionen ange skälen för en eventuell samordnad insats. De behöriga myndigheter som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. Inom en månad efter dagen för kommissionens underrättelse ska de behöriga myndigheter som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension i överensstämmelse med artikel 26 underrätta de övriga behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen om resultaten av dessa utredningar. Om dessa utredningar visar att en utbredd överträdelse med en unionsdimension eventuellt pågår, ska de behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen inleda en samordnad insats och vidta de åtgärder som anges i artikel 19 och, i förekommande fall, artiklarna 20 och 21.
4. De samordnade insatser som avses i punkt 3 ska samordnas av kommissionen.
5. En behörig myndighet ska ansluta sig till den samordnade insatsen om det under den samordnade insatsen blir uppenbart att den behöriga myndigheten berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension.

Artikel 18

Grunder för att avböja medverkan i en samordnad insats

1. En behörig myndighet får avböja medverkan i en samordnad insats på någon av följande grunder:
 - a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts, en dom har meddelats eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med avseende på samma näringsidkare rörande samma överträdelse i den behöriga myndighetens medlemsstat.
 - b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna har redan inletts innan den varning som avses i artikel 17.3 utfärdades eller ett administrativt beslut har antagits mot samma näringsidkare med avseende på samma överträdelse i den behöriga myndighetens medlemsstat i syfte att se till den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension snabbt och effektivt upphör eller förbjuds.
 - c) En lämplig utredning har visat att den faktiska eller potentiella skada som den påstådda utbredda överträdelsen eller utbredda överträdelsen med en unionsdimension åsamkar i den behöriga myndighetens medlemsstat är försumbar och att inga tillsynsåtgärder därför behöver antas av den behöriga myndigheten.
 - d) Den aktuella utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension har inte inträffat i den behöriga myndighetens medlemsstat, och inga tillsynsåtgärder behöver därför antas av den behöriga myndigheten.

- e) Den behöriga myndigheten har godtagit åtaganden som föreslagits av den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension om att upphöra med den överträdelsen i den behöriga myndighetens medlemsstat, dessa åtaganden har fullgjorts och inga tillsynsåtgärder behöver därför antas av den behöriga myndigheten.
2. Om en behörig myndighet avböjer att medverka i den samordnade insatsen ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen och de övriga behöriga myndigheter samt de centrala kontaktpunkter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension om sitt beslut, ange skälen till detta samt tillhandahålla nödvändiga styrkande handlingar.

Artikel 19

Utredningsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska säkerställa att utredningar och inspektioner genomförs på ett ändamålsenligt, effektivt och samordnat sätt. De ska sträva efter att genomföra utredningar och inspektioner samtidigt och, i den mån nationell processrätt så tillåter, tillämpa interimistiska åtgärder.
2. Mekanismen för ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III får användas om så är nödvändigt, i synnerhet för att inhämta nödvändiga bevis och övriga uppgifter från andra medlemsstater än de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen eller för att säkerställa att den berörda näringsidkaren inte kringgår tillsynsåtgärder.

3. När så är lämpligt ska de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen redovisa resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen, eller i tillämpliga fall den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, i en gemensam ståndpunkt som överenskommits dem emellan.
4. Om inget annat överenskommits mellan de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska samordnaren överlämna den gemensamma ståndpunkten till den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension. Den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska ges möjlighet att yttra sig om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten.
5. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 eller reglerna om tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33, ska de berörda behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen besluta att offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av den på sina webbplatser, och de får inhämta synpunkter från konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer och andra berörda parter. Kommissionen ska med tillstånd av de berörda behöriga myndigheterna offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av den på sin webbplats.

Artikel 20

Åtaganden inom ramen för samordnade insatser

1. På grundval av en gemensam ståndpunkt enligt artikel 19.3 får de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen uppmana den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension att inom en fastställd tidsfrist föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen inom en fastställd tidsfrist. Näringsidkaren får också, på eget initiativ, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen eller erbjuda åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av överträdelsen.
2. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33, får de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen offentliggöra de åtaganden som föreslagits av den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension på sina webbplatser eller, beroende på vad som är lämpligt, får kommissionen offentliggöra de åtaganden som föreslagits av den näringsidkaren på sin webbplats om de berörda behöriga myndigheterna begär detta. De behöriga myndigheterna och kommissionen får inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och näringsidkarorganisationer och andra berörda parter.

3. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska bedöma de föreslagna åtagandena och överlämna resultatet av bedömningen till den näringsidkare som ansvarar för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och ska, i de fall då åtaganden om kompensatoriska åtgärder erbjudits, meddela detta till de konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av överträdelsen. Om åtagandena är står i förhållande till, och tillräckliga för att, den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska upphöra ska de behöriga myndigheterna godta dessa åtaganden och fastställa en tidsfrist inom vilken åtagandena måste fullgöras.
4. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska övervaka åtagandenas fullgörande. De ska särskilt säkerställa att den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension regelbundet rapporterar till samordnaren om framstegen när det gäller att fullgöra åtagandena. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen får vid behov inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och experter för att kontrollera huruvida de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren uppfyller åtagandena.

Artikel 21

Tillsynsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska inom sin jurisdiktion vidta alla nödvändiga tillsynsåtgärder mot den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension för att se till att den överträdelsen upphör eller förbjuds.

När så är lämpligt ska de förelägga den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension sanktioner, till exempel böter eller viten. De behöriga myndigheterna får från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av den påstådda utbredda överträdelsen eller den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension, eller från näringsidkaren, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden som erbjuder de konsumenter som berörs av den överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.

Tillsynsåtgärder är särskilt lämpliga när

- a) en omedelbar tillsynsinsats är nödvändig för att se till att överträdelsen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds,
- b) det är osannolikt att överträdelsen kommer att upphöra till följd av de åtaganden som föreslagits av den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen,
- c) den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inte har föreslagit åtaganden innan den av de berörda myndigheterna fastställda tidsfristen har löpt ut,

- d) den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen har föreslagit åtaganden som är otillräckliga för att överträdelsen ska upphöra eller, i förekommande fall, för att gottgöra konsumenter som lidit skada av överträdelsen, eller
 - e) den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inte har fullgjort åtagandena att upphöra med överträdelsen eller, i förekommande fall, gottgöra konsumenter som lidit skada av överträdelsen inom den tidsfrist som avses i artikel 20.3.
2. Tillsynsåtgärder i enlighet med punkt 1 ska vidtas på ett effektivt, verkningsfullt och samordnat sätt för att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska upphöra eller förbjudas. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska sträva efter att vidta tillsynsåtgärder samtidigt i de medlemsstater som berörs av den överträdelsen.

Artikel 22

Avslutande av samordnade insatser

1. En samordnad insats ska avslutas om de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen kommer fram till att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension har upphört eller förbjudits i alla berörda medlemsstater eller att ingen sådan överträdelse har begåtts.
2. Samordnaren ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och, i förekommande fall, de behöriga myndigheterna och de centrala kontaktpunkterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen om avslutandet av den samordnade insatsen.

Artikel 23
Samordnarens roll

1. Den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 17 eller 29 ska särskilt
 - a) säkerställa att alla berörda behöriga myndigheter och kommissionen underrättas i god tid och i vederbörlig ordning om framstegen med utredningen eller tillsynsinsatsen, beroende på vad som är tillämpligt, och underrättas om de steg som förväntas följa och vilka åtgärder som kommer att antas,
 - b) samordna och övervaka utredningsåtgärder som vidtas av de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning,
 - c) samordna utarbetande och utbyte av alla nödvändiga handlingar mellan de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen,
 - d) upprätthålla kontakten med näringsidkaren och andra parter som berörs av utredningen eller tillsynsåtgärderna, beroende på vad som är tillämpligt, om inget annat har överenskommits mellan de berörda behöriga myndigheterna och samordnaren,
 - e) i tillämpliga fall samordna de berörda behöriga myndigheternas bedömning, samråd och övervakning samt andra steg som krävs för att behandla och genomföra åtaganden som föreslagits av de berörda näringsidkarna,
 - f) i tillämpliga fall samordna tillsynsåtgärder som antagits av de berörda behöriga myndigheterna,
 - g) samordna begäranden om ömsesidigt bistånd som inlämnats av de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med kapitel III.

2. Samordnaren ska inte hållas ansvarig för de berörda behöriga myndigheternas handlingar eller underlåtenhet när de använder sig av de befogenheter som anges i artikel 9.
3. När en samordnad insats rör utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension av de unionsrättsakter som avses i artikel 2.10 ska samordnaren uppmana Europeiska bankmyndigheten att inta en observatörsroll.

Artikel 24

Språkarrangemang

1. De behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk de ska använda för underrättelser och för alla meddelanden i enlighet med detta kapitel vilka har samband med samordnade insatser och samordnade tillsynsåtgärder.
2. Om ingen överenskommelse kan nås mellan de berörda behöriga myndigheterna, ska underrättelser och andra meddelanden översändas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat som lämnar underrättelsen eller meddelandet. I så fall ska varje behörig myndighet vid behov ansvara för översättningar av de underrättelser, meddelanden och andra handlingar som den mottar från andra behöriga myndigheter.

Artikel 25

Språkarrangemang för kommunikation med näringsidkare

Vid tillämpning av de förfaranden som anges i detta kapitel ska näringsidkaren ha rätt att kommunicera på det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt.

KAPITEL V

UNIONSÖVERGRIPANDE VERKSAMHET

Artikel 26

Varningar

1. En behörig myndighet ska utan dröjsmål underrätta kommissionen, övriga behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter om det finns skälig misstanke om att det på dess territorium pågår en överträdelse som omfattas av denna förordning som kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater.
2. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter om det finns skälig misstanke om att en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum.
3. Vid en underrättelse, dvs. utfärdande av en varning, enligt punkterna 1 och 2 ska den behöriga myndigheten eller kommissionen tillhandahålla uppgifter om den misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning och särskilt, om de finns tillgängliga, följande:
 - a) En beskrivning av den handling eller underlåtenhet som utgör överträdelsen.
 - b) Uppgifter om den produkt eller tjänst som berörs av överträdelsen.
 - c) Namnen på de medlemsstater som berörs eller eventuellt berörs av överträdelsen.
 - d) Den eller de näringsidkare som är ansvarig för eller misstänks vara ansvarig för överträdelsen.

- e) Den rättsliga grunden för eventuella insatser med hänvisning till nationell lagstiftning och motsvarande bestämmelser i de unionsrättsakter som förtecknas i bilagan.
 - f) En beskrivning av eventuella rättsliga förfaranden, tillsynsåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på överträdelsen, vilket datum de vidtagits samt hur länge de har pågått, samt deras status.
 - g) Uppgift om vilka behöriga myndigheter som inleder rättsliga förfaranden och vidtar andra åtgärder.
4. Vid utfärdande av en varning får den behöriga myndigheten anmoda behöriga myndigheter och relevanta centrala kontaktpunkter i andra medlemsstater och kommissionen, och kommissionen får anmoda behöriga myndigheter och relevanta centrala kontaktpunkter i andra medlemsstater, att – med utgångspunkt i uppgifter som finns tillgängliga eller är lätta att få tillgång till för de relevanta behöriga myndigheterna respektive kommissionen – kontrollera huruvida liknande misstänkta överträdelser pågår på dessa andra medlemsstaters territorium eller huruvida tillsynsåtgärder redan har vidtagits mot sådana överträdelser i dessa medlemsstater. Dessa behöriga myndigheter i andra medlemsstater och kommissionen ska utan dröjsmål besvara begäran.

Artikel 27

Externa varningar

1. Varje medlemsstat ska, såvida det inte vore omotiverat att göra detta, ge utsedda organ, europeiska konsumentcentrum, konsumentorganisationer samt, i förekommande fall, näringsidkarorganisationer med nödvändig sakkunskap, befogenhet att utfärda en varning till de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelser som omfattas av denna förordning och att tillhandahålla sådana uppgifter de har tillgång till och som anges i artikel 26.3 (nedan kallat *extern varning*). Varje medlemsstat ska utan dröjsmål anmäla en förteckning över dessa enheter samt alla ändringar av denna till kommissionen.
2. Kommissionen ska, efter samråd med medlemsstaterna, ge organisationer som företräder konsumentintressen och, när så är lämpligt, näringslivsintressen på unionsnivå befogenhet att utfärda en extern varning.
3. De behöriga myndigheterna ska inte vara skyldiga att inleda ett förfarande eller vidta någon annan åtgärd som svar på en extern varning. Organ som utfärdar externa varningar ska säkerställa att den lämnade informationen är korrekt, uppdaterad och exakt och ska utan dröjsmål korrigera tillhandahållen information eller återkalla den om så behövs.

Artikel 28

Utbyte av annan information av betydelse för att upptäcka överträdelser

De behöriga myndigheterna ska, i den mån detta är nödvändigt för att uppfylla målen i denna förordning, via den elektroniska databas som avses i artikel 35 utan dröjsmål underrätta kommissionen och behöriga myndigheter i berörda medlemsstater om varje åtgärd som de har vidtagit för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning inom deras jurisdiktion, om de misstänker att överträdelsen i fråga kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater.

Artikel 29

Samordnade tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna får besluta att genomföra samordnade tillsynsåtgärder för att kontrollera efterlevnaden, eller upptäcka överträdelser, av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Om inget annat har överenskommits mellan de deltagande behöriga myndigheterna ska dessa tillsynsåtgärder samordnas av kommissionen.
2. I samband med samordnade tillsynsåtgärder får de deltagande behöriga myndigheterna utnyttja de utredningsbefogenheter som anges i artikel 9.3 och andra befogenheter som tilldelats dem enligt nationell rätt.
3. De behöriga myndigheterna får inbjuda utsedda organ och kommissionstjänstemän, och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen, att delta i samordnade tillsynsåtgärder.

Artikel 30

Samordning av andra verksamheter som bidrar till utredning och tillsyn

1. Medlemsstaterna får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning informera varandra och kommissionen om sin verksamhet på följande områden:
 - a) Utbildning av tjänstemän som arbetar med tillämpningen av denna förordning.
 - b) Insamling, klassificering och utbyte av uppgifter om konsumentklagomål.
 - c) Utveckling av branschspecifika nätverk mellan tjänstemän.
 - d) Utveckling av hjälpmedel för information och kommunikation.
 - e) I förekommande fall, utarbetande av standarder, metoder och riktlinjer för tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning samordna och gemensamt organisera verksamhet på de områden som avses i punkt 1.

Artikel 31

Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna får delta i utbytesprogram för tjänstemän från andra medlemsstater i syfte att stärka samarbetet. De behöriga myndigheterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för tjänstemän från andra medlemsstater att spela en ändamålsenlig roll i den behöriga myndighetens verksamhet. Därför ska tjänstemännen i fråga ha rätt att utföra de uppgifter som den mottagande behöriga myndigheten tilldelar dem i enlighet med lagstiftningen i sin medlemsstat.

2. Under utbytet ska tjänstemannens civilrättsliga och straffrättsliga ansvar behandlas på samma sätt som ansvaret för tjänstemän vid den mottagande behöriga myndigheten. Tjänstemännen från andra medlemsstater ska följa gällande normer för tjänsteutövningen och lämpliga interna uppföranderegler vid den mottagande behöriga myndigheten. Dessa uppföranderegler ska särskilt säkerställa skyddet för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av de bestämmelser om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet som fastställs i artikel 33.

Artikel 32

Internationellt samarbete

1. Unionen ska, i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning, samarbeta med tredjeländer och behöriga internationella organisationer på de områden som omfattas av denna förordning i syfte att skydda konsumenternas intressen. Unionen och berörda tredjeländer får ingå avtal som fastställer arrangemang när det gäller samarbete, inbegripet upprättandet av arrangemang för ömsesidigt bistånd, utbyte av konfidentiella uppgifter och program för utbyte av personal.
2. Avtal mellan unionen och tredjeländer om samarbete och ömsesidigt bistånd för att skydda och främja konsumenternas intressen ska vara förenliga med relevanta regler om dataskydd tillämpliga på överföring av personuppgifter till tredjeländer.

3. Om en behörig myndighet från en myndighet i ett tredjeland mottar information som potentiellt är relevant för de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, ska den förmedla informationen till dessa behöriga myndigheter, under förutsättning att eventuella tillämpliga bilaterala biståndsavtal med det tredjelandet medger detta, och i den utsträckning denna information är förenlig med unionsrätt om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.
4. Information som förmedlats enligt denna förordning får också förmedlas av en behörig myndighet till en myndighet i ett tredjeland enligt ett bilateralt biståndsavtal som slutits med det tredjelandet, under förutsättning att den behöriga myndighet som ursprungligen förmedlade informationen har gett sitt godkännande, och förutsatt att det är förenligt med unionsrätt om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

KAPITEL VI

GEMENSAMMA ARRANGEMANG

Artikel 33

Användning och offentliggörande av information samt tystnadsplikt och affärshemlighet

1. Information som vid tillämpning av denna förordning samlas in av eller meddelas de behöriga myndigheterna och kommissionen, ska endast användas för att säkerställa efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
2. Den information som avses i punkt 1 ska behandlas konfidentiellt och får endast användas och offentliggöras med vederbörligt beaktande av en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive affärshemligheter och immateriella rättigheter.
3. De behöriga myndigheterna får emellertid efter samråd med den behöriga myndighet som tillhandahöll informationen offentliggöra den information som är nödvändig
 - a) för att bevisa överträdelser som omfattas av denna förordning, eller
 - b) för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

Artikel 34

Användning av bevis och utredningsresultat

De behöriga myndigheterna får som bevis använda all information, alla handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior och underrättelser som förmedlats, på samma sätt som liknande handlingar som erhållits i deras egen medlemsstat, oavsett deras lagringsmedium.

Artikel 35

Elektronisk databas

1. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla en elektronisk databas för all kommunikation enligt denna förordning mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. All information som skickas med hjälp av den elektroniska databasen ska lagras och behandlas i den elektroniska databasen. Den databasen ska göras direkt tillgänglig för de behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkterna och kommissionen.
2. Information som tillhandahålls av enheter som utfärdar en extern varning i enlighet med artikel 27.1 eller 27.2 ska lagras och behandlas i den elektroniska databasen. Dessa enheter ska emellertid inte ha tillgång till databasen.
3. Om en behörig myndighet, ett utsett organ eller en enhet som utfärdar en extern varning enligt artikel 27.1 eller 27.2 fastställer att en varning om en överträdelse som den utfärdat i enlighet med artikel 26 eller 27 senare har visat sig sakna grund, ska den dra tillbaka den varningen. Kommissionen ska utan dröjsmål ta bort den relevanta informationen från databasen och informera parterna om skälen till detta.

Uppgifter som rör en överträdelse får inte lagras i den elektroniska databasen längre än vad som nödvändigt för de ändamål för vilka de samlades in och behandlades, och får inte lagras längre än fem år efter den dag då

- a) en anmodad myndighet i enlighet med artikel 12.2 underrättade kommissionen om att en överträdelse inom unionen har upphört,
 - b) samordnaren lämnar underrättelse om att den samordnade insatsen har avslutats enligt artikel 22.1, eller
 - c) informationen fördes in i databasen, i alla övriga fall.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa praktiska och operativa bestämmelser för den elektroniska databasens funktionssätt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Artikel 36

Avstående från ersättning för kostnader

- 1. Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning.
- 2. Utan hinder av punkt 1 ska den ansökande myndighetens medlemsstat vad gäller begäranden om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 förbli ansvarig gentemot den anmodade myndighetens medlemsstat för eventuella kostnader och förluster som uppkommit till följd av åtgärder som en domstol nekat och förklarat sakna grund i den mån det gäller sakinnehållet i den berörda överträdelsen.

Artikel 37
Tillsynsprioriteringar

1. Senast den ... [två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], och därefter vartannat år, ska medlemsstaterna sinsemellan och med kommissionen utbyta information om tillsynsprioriteringarna för tillämpningen av denna förordning.

Denna information ska omfatta följande:

- a) Information om marknadstendenser som kan komma att påverka konsumenters intressen i den berörda medlemsstaten och i andra medlemsstater.
- b) En översikt över insatser som genomförts i enlighet med denna förordning under de senaste två åren, och i synnerhet utrednings- och tillsynsåtgärder som avser utbredda överträdelser.
- c) Statistik som utbyts genom de varningar som avses i artikel 26.
- d) Preliminära prioriterade områden under de närmaste två åren för tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i den berörda medlemsstaten.
- e) Föreslagna prioriterade områden under de närmaste två åren för tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i unionen som helhet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33 ska kommissionen vartannat år utarbeta och offentliggöra en översikt över den information som avses i punkt 1 a, b och c. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om detta.
3. I fall där omständigheterna eller marknadsvillkoren förändras avsevärt under de två år som följer på det senaste ingivandet av information om medlemsstaternas tillsynsprioriteringar, ska medlemsstaterna uppdatera sina tillsynsprioriteringar och underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta.
4. Kommissionen ska sammanfatta de tillsynsprioriteringar som medlemsstaterna gett in enligt punkt 1 i den här artikeln och årligen rapportera till den kommitté som avses i artikel 38.1 för att underlätta prioriteringen av åtgärder enligt denna förordning. Kommissionen ska utbyta bästa praxis och prestandajämförelser med medlemsstaterna, särskilt med beaktande av utvecklingen av kapacitetsbyggande verksamhet.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 38

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 39

Underrättelser

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texten till eventuella bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar, och till avtal förutom avtal som rör enskilda fall som de ingår, som rör frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 40

Rapportering

1. Senast den ... [fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

2. Rapporten ska innehålla en utvärdering av tillämpningen av denna förordning, däribland en bedömning av effektiviteten i tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i enlighet med denna förordning, särskilt med beaktande av de behöriga myndigheternas befogenheter enligt artikel 9, liksom särskilt en undersökning av hur näringsidkares efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen har utvecklats på viktiga konsumentmarknader som berörs av gränsöverskridande handel.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 41

Upphävande

Förordning (EG) nr 2006/2004 ska upphöra att gälla med verkan från och med den ... [24 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Artikel 42

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Direktiv och förordningar som avses i artikel 3.1

1. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).
2. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter (EGT L 80, 18.3.1998, s. 27).
3. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 7.7.1999, s. 12).
4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).
5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67): artiklarna 86–100.
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37): artikel 13.

7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1).
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21): artiklarna 1, 2 c och 4–8.

12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36): artikel 20.
13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).
14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).
15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3): artiklarna 22, 23 och 24.
16. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/122/EG av den 14 januari 2009 om konsumentskydd vid vissa aspekter av avtal om tidsdelat boende, långfristiga semesterprodukter, återförsäljning och byte (EUT L 33, 3.2.2009, s. 10).
17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1): artiklarna 9, 10, 11 och 19-26.

18. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).
19. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).
20. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).
21. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63): artikel 13.
22. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 524/2013 av den 21 maj 2013 om tvistlösning online vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (förordningen om tvistlösning online vid konsumenttvister) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 1): artikel 14.

23. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34): artiklarna 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 och 23, kapitel 10 samt bilagorna I och II.
 24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214): artiklarna 3–18 och 20.2.
 25. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 11.12.2015, s. 1).
 26. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 av den 14 juni 2017 om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden (EUT L 168, 30.6.2017, s. 1).
-